

Образът на сирийския бежанец: стереотипи и етническа омраза в кв. Овча купел гр.София

/резюме на дипломна работа/

Дипломната работа е провокирана от резултатите от проведеното през 2008 година изследване на Институт „Отворено общество” – „Социални дистанции и етнически стереотипи за малцинствата в България”. Работата е разделена на пет глави и си поставя за цел да реконструира образа на сирийския бежанец поради допускането, че при навлизането на голям брой незаконни мигранти предимно от Сирия, образът им ще е негативно белязан, което би довело до множество негативни последици не само за населението, но и за страната ни.

За успешното реализиране на целта осъществих няколко главни задачи. Първата бе чрез анализ на нормативни български и международни документи да изведе дефиниция за бежанец, която да го разграничи от имигранта и да изведе правата и задълженията, които имат бежанците попадайки в Република България.

Поради медийната паника от навлизането на бежанците в страната и говоренето за „проблемът бежанци” бяха разгледани и два стратегически документа, които регламентират дейностите, чрез които бежанците да бъдат интегрирани в новата за тях социална среда. „Проблемът бежанци” от своя страна дефинирах като невъзможността на страната да се справи със собствените си политики на интеграция. Тъй като проблемът сам по себе си изисква решение допуснах, че интеграцията би могла да бъде такова решение и поради това разгледах Национална програма за интеграция на бежанци(2011-2013г.) и Национална стратегия за интеграция на лица, получили международна закрила в България(2014-2020).

Третата задача бе на базата на резултатите, получени от проведените през последните три месеца от 2014 година нестандартизирани интервюта да реконструирам образа на сирийския бежанец и да проследя стереотипите, които имат респондентите ми за бежанците. За осъществяването на тази задача предварително поставих ограничението интервюираните от мен лица да са на възраст от 18 до 35 години, да учат, живеят или работят в столичния квартал Овча Купел повече от една година и да прекарват повече от 4 часа дневно или 24 часа седмично в квартала.

Хипотезите, които подложих на проверка бяха, както следва:

1. Образът на бежанците е изграден на сравнения с ромското малцинство в България.
2. Образът на бежанците е типизиран като различен от „нас“.
3. Образът на бежанците в Овча Купел е натоварен предимно с негативни характеристики.

Поради получените резултати изведох, че макар и в работата ми да бе заложена невъзможността за представителност на данните от теренна, би било интересно същите да бъдат проследени и на национално ниво. Това смятам е важно не само поради възможността интеграцията на бежанците да не бъде осъществена. Последиците от негативното типизиране на сирийските бежанци би било гарант и за неуспеха на провежданите интеграционни политики, а това да доведе не само до ксенофобия, етническа омраза и негативно белязване на бежанците, но и до проблеми и санкции за България от страна на европейските институции, с които въвеждането на разгледаните документи цели синхрон, а не поражда не на напрежение.